

ligt den politiske Modſætning, den ſociale Modſætning. Den anden Art af Beſtyttelſe, ſom der nu i Hovedſagen vil blive Spørgsmaal om ved Siden af den politiske, er at beſtytte det ene Samfundslag mod at blive traadt ned gennem Domſtolene af det andet Samfundslag. Naar den Kamp, ſom i Djeblikket er begyndt, og ſom vi alle ere overbeviste om vil vokſe — naar den har naaet en større Højde, end den nu har, ſaa tror jeg, det vil blive en vanſkelig Sag at finde Dommere, ſom den arbejdende Befolkning, navnlig den ſocialdemokratiffe Befolkning, ſom efter min Mening har ganſte den ſamme Ret ſom enhver anden Art af Arbejderbefolkning — jeg ſiger: det vil blive vanſkeligt at finde Dommere, ſom denne Befolkning med Grund kan bygge paa. Men jeg tror ganſte viſt, at den arbejdende Befolkning har langt mere Udſigt til i kriminelle Sager, der vedrøre Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, Strejker og hvad dertil hører, at vinde upartiſke Dommere i juridiſke Kandidater end i Arbejdsgivere, i Fabrikanter og Groſſererere og de Sag, ſom høre dertil. Jeg hørte derfor med megen Opmærksomhed og Sympati paa de Udtalelſer, der bleve fremsatte her i Gaar af det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkrets (Hørdum). Naar det ærede Medlem ſagde, at det var med blandede Følelſer, han ſaa diſſe Reformen i Møde, ſom man nu lover os under den ærede Juſtizministers Ledelſe, tror jeg, at det ærede Medlem har megen Grund til at nære diſſe Følelſer. Det ærede Medlem ſagde, at han og hans Venner kendte Svøben af den nuværende Tilſtand, og de havde ogſaa det Syn ud i Fremtiden, at de kunde tænke ſig Skorpionerne. Det tror jeg er et godt Ord. Det vil jeg anbefale det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkrets at raabe højt ud til ſine Venner overalt, hvor han møder dem: Vogt Jer for Skorpionerne! Jeg tror, at det vil være et godt Varselsraab over for de fjoleklædte Herrere, ſom nu løbe omkring og raabe med Retsreformen uden at ſige, hvad det er, de have i Poſen. Jeg ſer jo nok, hvorledes denne Sag vil komme til at foreligge, og jeg ſkal nævne et lille Ekſempel, ſom vil forklare, hvorledes Forholdet her rent parlamentariff vil blive. Det vil komme ſaaledes, at man vil hyde os en Retsreform paa mange Hundrede Paragraffer, ſom man vil ſige er et Syſtem og om hvilket man vil lægge os paa Hjærte, at vi ikke maa røre ved Syſtemet, thi alt hænger meget nøje ſammen; tager man blot en Sten ud, kan hele Bygningen ramle ſammen. Akkurat det ſamme ſom man i 1866 ſagde til os om

Straffeloven! Man ſagde ogſaa om den: den er et udmærket Syſtem, og rør for Guds Skyld ikke ved den, for tager man en enkelt Paragraf ud for at rette paa den, ſaa fordærver man let det hele, og ſaa gaar Bygningen og Stilen i Stykker. Og Folketinget var meget lærvilligt paa dette Punkt, det tog Straffeloven ſaa at ſige en bloc, og Virkeligheden er, at denne Straffelov ganſte viſt er bygget paa et fortrinligt og ſnuvt Syſtem, men hvad der ogſaa er Sandhed er, at Straffeloven med Henſyn til Borgernes Beſtyttelſe over for Dommernes Vilkaarlighed er et stort og betydningsfuldt Tilbageſkridt. Det er akkurat det ſamme, vi nu kunne befrygte af Retsreformen, naar den kommer i ſin lige ſaa ſkønne og ſyſtematiſte Stikke. Deri har den ærede Forſlagsſtiller Ret, at det kan man rolig roje det Arbejde for, ſom foreligger fra Juſtizministers Haand. Det er i ſyſtematiſt Henſeende al Ære værd. Men jeg ſiger: Lad os tage os i Agt for, at naar vi ſaa denne ſkønne Bygning, da dette fortrinlige Syſtem ikke ogſaa bliver et stort og uopretteligt Tilbageſkridt i Realiteten.

Diſſe Bemærkninger har jeg ønsket at ſætte imod den Bevægelse, ſom jeg nu forſtaar ſkal rejſes for en Retsreform. Jeg ſiger, at naar den antager en ſaadan Form, ſom i den ærede Forſlagsſtillers Mund, at han kan udtale til mig paa bebrejdende Maade, at jeg viſer Ligegyldighed for en Retsreform, ſom om det var en Forbrydelse at viſe Ligegyldighed for en Retsreform, ſaa tror jeg, at det er godt at ſaa nogen Modvægt, thi ellers kunde det let blive ſaaledes i Landet, at vi alle kom til at raabe paa Retsreform uden at vide, hvad det er, vi raabe paa. Saa kunde det ſke, at naar Retsreformen kom, kom den med et ſaadant Tryk, at det vilde være, ſaa at ſige, umuligt for os at gøre Modſtand mod den, thi ſaa vilde man atter raabe: Se til diſſe Mennesker, der ere ligegyldige for Retsreformen. Der ligger den, ſom vi have raadt paa i ſaa mange Aar, og ſaa ville de ikke have den! Det tror jeg vil være meget farligt. Jeg vil bede dem, ſom tage noget Henſyn til mine Ord: De ſtulle behandle diſſe Agitatorer for Retsreformen med den yderſte Forſigtighed, med den ſamme Forſigtighed, ſom man behandler dem, der have Tilbøjelighed til at ſtille Ild paa, jeg anſer dem for ſamfundsfarlige Folk, ſom rene Folkefordærvere, og det gør jeg uden Henſyn til Retsreformens Beſtaffenhed og min Stilling til den, naar den en Gang kommer til at foreligge. Jeg kan ikke vide, med hvilke Medlemmer jeg kan blive enig med Henſyn til denne